

G! Festivalurin

Besti **G! Festivalur** nakrantíð _____

Veðrið setti rættiliga striku undir G! Festivalin, sum Jón Tyril metir at vera besti G! Festivalur nakrantíð

Leo Poulsen

Hósdaginn byrjaði G! Festivalurinn, men veðrið kom ekki rættiliga fyrri seg fyrr enn fríggjdaginn.

– Eg haldi, at hetta hevur verið besti G! Festivlur nakrantíð. Alt riggaði framúr væl, sigur ein væl nøgdur Jón Tyril.

Veðrið var eisini av tí
allarbesta.

– Vit hava verið øgiliga heppin við veðrinum, einki at ivast í tí. Og tað var eisini við til at gera G! Festivalin so framúr góðan, sigur Jón Tyril.

Ólagið á flogferðsluni gjörði, at eitt útlandskt navn mátti avlýsast hóskvøldið, men annars gekk alt sum ætlað.

- Tað vóru fleiri lutir lagdir aftrat í ár, og WC-

vognarnir voru fluttir, alt til
tað betra, sigur Jón Tyril.

Norðlýsið lá út fyrri sandinum, og har var skipað fyrri gudstænastu umborð sunnudagin. Eisini Thors-havn lá út fyrri sandinum, og har var skipað fyrri matstovu umborð.

- Tað var gjørd ein lítill flótiþrúgv, og haðani vórðu fólk so róð út á Thorshavn til ein betri bita við kapp-róðrabáti. Tað var nakað, sum fólk gjørdur sær dælt av, og sum var við til at gera G! Festivalin enn betri, sigur Jón Tyril.

Góða veðrið gjørdi eisini sítt til, at G! Festivalurin gjørdist so góður.

– Tað var fólk at síggja á økinum longu tíðliga á degnum, og tú sá fleiri fólk í bikini og svimjibuksum, og fleiri vóru úti í sjónum og

svumu. Tað var næstan sum í suðurlondunum, sigur Jón Tyril.

Fjoltáttað skrá

Stemningurin var í topp.

– Hann var heilt fantastiskur. Og tað, at Norðlýsið og Thorshavn liggja á víkini gevur ein heilt serligan stemning, sigur Jón Tyril.

Góða veðrið kom eisini
óvart á hjá onkrum útlend-
ingum.

– Har var ein bólkur av útlendingum, sum fóru ein túr við Norðlýsinum. Túrurin vardi i einar fýra tímar, og tá teir komu aftur at landi, vóru teir reyðir i andlitinum av nógvu sólini, sigur Jón Tyril.

Hann er eisini fegin um skráanna, ið var lögð fyri G! Festivalin.

- Har var ein góður bland-
ingur av lögnum lögum,

nýggjum lögum og tí góða
gamla. Skráin var fjøltáttað
við bæði kendum og minni
kendum lögum, sigur Jón
Tyril.

Veðrið gjørdi eisini sítt til,
at fólk hugnaðu sær.

– Tað hevði nógv at siga, at veðrið var so framúr, og tað gjørdi eisini, at festivalurin gjørdist betri enn vit høvdu torað at vóna, sigur Jón Tyril.

Alt gekk upp á tað besta,
ikki minst veðrinum at
takka.

– Eg havi eisini hug at takka teimum samstarvsfelagum, ið vit hava samarbeitt við, sigur Jón Tyril, sum alto heldur, at hesin G! Festivalurin er tann besti nakrantíð.

- Kul við kirkju á festivali

- Eg sat á eini café, og knappliga kom Jón Tyril innar. Eg fór tá at hugsa, at tað hevði verið kul við eini festivalkirkju og spurdi so Jón, hvat hann helt um tað. Hann var ógvuliga positivur fyri hugskotinum við tað sama, so eg valdi at fara víðari við tí, sigur Maria, ið er avmyndað í miðjuni.

At standa fyri eini festivalkirkju vildi Maria ikki gera einsamøll, so hon fekk fólk aftrat sær.

- Eg kontaktaði Theodor E. Olsen og Arna Zachariassen. Teir voru ordiliga heitir upp á það eisini, so vit tóku það harfrá, sigur Maria.

- Vit vildu hava tað so tværkirkjuligt sum gjørligt, og tað er fyri at avspegla tann ymiskleikan, sum vit øll umboða.

Kirkjan helt til í gamla fjósinum hjá Hensiu Jacobsen yvirav Valhøll.

- Vit eru ordiliga glað fyrri at hava fingið hetta fjósið. Eitt krav til hølið var, at tað skuldi vera mitt í bygdini, so fólk ikki noyddust at fara so langan veg. Men tað, sum er ordiliga áhugavert, er, at kristindómurin byrjaði á sinni júst í einum fjósi, sigur Maria.

- Eitt annað, sum fjósið, ið bæði er rátt og luktar av seyði, avspeglar, er, at tað snýr seg ikki um húsið. Kirkjan er, har fólkinu eru savnað.

Í festvalkirkjunni var möguleiki at sækja kvirru, slappa av, tendra eitt ljós og njóta eina muffin, sum leirvíkskonur høvdu bakað í hópatali.

G! G! G! G! G! G! G! G! G! G! G! G! G! G! G!